

EERSTE DEEL

Grafschrift, op den Alchimist. C. Hagenback.

Hier leit begraven in een kist.
Het lichaam van een Algemist,
Een die zijn jaren heeft versleten
Verholen wetenschap te weren,
Hy ging uit *Paracelsus* Boeken
De steen der Philosophen zoeken;
Dan kreeg op 't lest de steen gewis:
Want hy daar van gestorven is.

Graf-schrift.

Hier leid hy nu, ô Wandelaar,
Die met een koop're kandelaar
Ter aarde wierd gevelt.
Hier leit dien dapp'ren Helt.
Hier leid Jacobus Oversteeg,
Die zulk een brui van acht'ren kreeg,
Waar door hy dood ter aarde zeeg,
En noit heeft na vertelt.

Graf-schrift.

Te Diemen in de Kerk, omtrent de Predikstoel.

Anno 1639. den 23 Januarij, is gestorven
Klaas Heynderijksen Visker, van Diemer Pat,
By zijn leven was hy veeltijds vuil ende nat,
De Heer die wil die Weduwe en zeven Kinderen soo veel geven
Daar sy met God en met eeren of leven.

Graf-schrift.

Mijn vriend hier rust ik in dees kist;
Maar 't spijt my dat ik niet en wist
Dat de dood is kort, en 't sterven lang.
't Is in de kist zeer naau en bang.
Belacht gy my? zo ik het wist,
Ik rees van spijt weer uit de kist.

¹ Uitgezonderd de Franse, Duitse en Latijnse; volgende vier delen, gecompileerd door Hieronymus Sweerts, werden hier als bron gebruikt:

(1) *Koddige en ernstige opschriften, op luyffens, wagens, glazen, uithangborden, en andere taferelen. Van langerhand by een gezamelt en uitgeschreven, door een liefhebber der zelve* (Amsterdam, Jeroen Jeroense, 1690)

(2) *Het tweede deel der koddige en ernstige opschriften, op luyffens, wagens, glaazen, borden, graven, en elders. Met vlijt uytgescheven en by een gezamelt* (Amsterdam, Jeroen Jeroensz, 1683)

(3) *Het derde deel der koddige en ernstige opschriften, op luyffens, wagens, glazen, borden, graven, en elders* (Amsterdam, Jeroen Jeroensz, 1691)

(4) *Het vierde deeltje der koddige en ernstige opschriften, op luiffens, wagens, glazen, &c. Zijnde het banquet van de drie voorgaande opdisschingen* (Amsterdam, Jeroen Jeroensz, 1690)

Graf-schrift**Op een Candidaat die wel drinken kon, in de wandeling genaamt Stuyt.**

Hier leid begraven Tijlekink.
Til op, Sint Pieter, 's hemels klink:
Laet in gaen doch die goede Stuit.
Hy veegde dik een groote fluit.
Hy Preekte wel, maar zoop noch beter.
Och laat hem in, ô Sinte Peter.
Als ik 'er stond, ik liet in yl
Passeeren Candidatus Tijl.

Grafschrift van 't ongelijk Paar.

Hier leid een Man en Vrouw,
Om hem draagt ieder rouw.
Hy was een reed'lik mensch;
Hy was een mensch na wensch.
Sy een twee-voetig verken;
In woorden en in werken;
Hy was een geest der geesten;
Sy was een beest der beesten.
Haar namen zouden wel hier beide nevens gaan,
Maar hare waar niet waard om nevens sijn' te staan.

Graf-schrift op Willem Ysbrantsz Bontekoe.

Hier leid die Willem, zoon van Ysbrant Bontekoe,
Die met sijn Schip eens sprong tot d'eerste hemel toe:
Nu leid het lijf in 't graf: sijn ziel vloog van der aard
Ten derde hemel, door een tweede hemel-vaart.

Graf-schrift.

Hier leit een groot Bloemist
Begraven in dees kist.
Die zulken trouwen slaaf
Was in de Bier- en Wijnkan:
Maar van dat oud gelaaf,
Daar zoop hy als een zwijn van.

Graf-schrift, te Haarlem.

Hier leit begraven, Lezer,
Den ouden Dirk Janszen Bezer,
Hondert en elf jaar was hy oud,
Toen hy eerst ging trouwen
Ten echte een Jonkvrouwe.
Den Pastoor sprak tot hem stout:
Dirk gy zijt te oud, en komt te laat
Om te voldoen den eisch van de echten staat.
Dirk antwoorde den Pastoor zeer vry,
Zet de hondert aan een zy,

En dan de elf jaar maar behoud,
Zo ben ik zeker niet te oud.
Dit Houwelijk is volbragt,
Vol liefde en zonder klacht,
En hebben t'samen een dochter gewonnen,
Die eindelijk is gestorven een Nonnen.

Graf-schrift op een Timmerman die dood viel.

Hier leyt begraven, door ongeluk groot,
Een Timmerman die gevallen is dood.
Maar ach dit ongeluk hy ontving
Door rasser af te komen als hy na boven hing.

Graf-schrift te Groeningen in St. Martens kerk.

Laat lopen voortaan die lopen lust,
Ik heb gelopen en leg in rust.

Graf-schrift voor de Papegaai van N.N.

Hier moet ik droevig voor de gier en voor de kraay,
Mijn uitgeleefde beest, mijn zoete prater laten.
De rou om dit verlies zal my geen mensch ontpraten,
Ten waar hy klappen kon gelijk myn Papegaay.

Graf-schrift te Stavoren.

Hier slaapt een Rechtsgeleerd' die vlijtig las de boeken
Van Bartolus en Bald: en stak hun na de kroon.
Vulcanus was zijn baas, hy Bachus echte zoon,
Die met de pyp, en 't glas, het al wist te doorzoeken.
Maar is van al dien bras nu deerelik ontbloot,
En vast gebonden door de banden van de doot.

Graf-schrift,

voor een Leydekker en Koning van de Schuttery, te Leeuwarden.

Menig toren heb ik beklommen.
Tot Koning der Schutters ben ik gekomen,
Door 't afschieten der Papegaay triumphant,
Maar nu leg ik hier stil, en rust in 't zant.

Graf-schrift.

Ziet, door een henn'pe traly klimt Haman in 't graf,
Om dat hy de Joden viel hart ende straf.
Nu men de Joodsche voorstaat, en komt gedogen,
Zietmen meer Hamans rotten, als verdrogen.

Graf-schrift.

Hier leit der Roomers hoofd-poeet,
Die met Latijnsche Vaarsen smeed
Elk een zoo rijklijk na zijn lenden.
't Was laf Latijn, zo ieder weet,
Schoon hy hem uitgaf voor Profeet,

En Opperbaas der Dichters benden:
Doch wierd geacht maar voor een scheet.
Dit kropt' hem tegens lief of leet
Zoo, dat hy ging sijn leven enden.

Graf-schrift.

Hier leit Scheynheiligheid begraven,
Die stadig van de Godsdienst sprak,
En van de deugd: maar d' ondeugd stak
In 't hert, als hy hem dede laven
Zo rijkelyk met weezen goed,
En weduwen haar vleesch, en bloed.

Grafschrift op Brevet.

Konings Zanger, die gelubt was.

Hier leit *Brevet*, den 't tweeden Amfion;
Die met sijn stem elk mensch bewegen kon:
Maar van de vrouwen, als Orpheus gehaat,
Om dat sijn fluit haar niet en quam te baat.

Graf-schrift.

Hoe meenig pont vleesch heb ik gehakt,
Hoe meenig Pastey heb ik gebakt,
Hoe meenig Konijn heb ik gespekt.
Nu leg ik hier met aard bedekt,
Ter tijdt ik weer worde opgewekt.

**Arnout Overbeek in sijn jonkheid te Frankfort ziek zijnde, schreef
aldus sijn eigen Grafschrift.**

Hier leit begraven Overbeek.
Die de drommel op een prik geleek:
Hy was ras te voet en passelijk mondig,
En het liegen dat verstonc hy grondig,
Maar dat hem gespeten heeft het meest,
Is, dat hy voor sijn dood niet mondig is geweest.

Graf-schrift.

Ik heb meenig huid gekocht,
En meenig dag op dag gewrocht.
Zo meenig kuip met eek gezet,
Ten laatsten wierd my dit belet:
Door dien de doot my smheet ter neer,
'k Wacht nu de komste van den Heer.

Graf-schrift tot Leeuwaarden.

Beneden deze blaauwe steen,
Daar rust een Broeder van Sileen,
Die staâg in 't wulpse druivesap,
By Rook, en Smook, en Kangeklap,
By Klosbaan, Kaart, en Teerling-spel,

Verkreeg en hielt sijn tijdljik wel.
En Leezer hebtge ook altemet.
U in sijn Kroegje wat verlet,
En in sijn spreukjes wat verheugd,
Zo doet te met hem deze Deugd,
En sproeit dit Graf met Bier, en Wijn,
Op dat hy eens mag vrolijk zijn,
Nadien tot straf in Plutos dal,
Hy Tantalus verpozen zal.

Graf-schrift.

Hier onder leit begraven Jan Taars en Aal,
's Winters dronken sy warm bier, en Somers koudeschaal,
Maar boven al beminden sy de brandewyn,
Waar in sy zyn verbrant, en storven zonder pyn.

Grafschrift op N.N.

Hier leit begraven, door doots bedrijf,
Een die zich zocht te ontlasten van een boos Wif;
Dan d'Apostil wiert juist verkeert geschreven,
Want hy quam te sterven, en sy bleef in 't leven.

Graf-schrift.

Passant, wilt voor dees Juffrou tot bidden u pogen.
Want vystende is haar de ziel ten aars ontvlogen.

Graf-schrift,

op de Predikant van Streefkerke; door zich zelfs op sijn sterf-bedde, uit kortswyl, gemaakt.

Hier onder deze blaauwe Zerk.
Leit het Paapjen van Streef kerk.
In sijn leven was hy niemands verdriet:
Maar de Weduw, die hy achter liet,
Was Barbara van Tricht
Dat lieve en schaamle wicht.
Helpze doch daadlik aan een Man,
Zo krijgje weer een volle kan,
Of een Visjen uit de pan.

Graf-schrift.

Hier onder dese Steen rust rustlyk Joris Korten,
Die overvloedelyk en rykelijk ging storten
Dat kostlyk Hollands en dat dierbaar Franse nat:
Hy storte, maar het liep door 't smaaklyk keeltjes gat:
Indien gy weten wilt wat het was voor een Man,
Dat moet gy zelve raan! die dus het nat liet loopen,
Door buik en darmen heen, by heele en halve stopen,
Hy stoot hem zelfs in 't Graf door d'opening der Kan.

Graf-schrift.

Hier onder leit Hans Warrewodt;
Weest mir genadig liber God,
Ont vergebt de zunden myn;
Wen ich wirt vergeben dyn,
Als doe waerst Hans Warrewodt,
On ich der lebendiger Godt.

Graf-schrift.

Hier leit begraven Jan van Geel,
Die smeerde sijn keel
Met Toebak en Brandewyn,
Wil hem dat ook wel zalig zyn?

Graf-schrift.

Hier leit begraven Floor,
Apteker en Doctoer,
In gierigheyt en woeker
En vant men noit geen kloeker.

**Graf-schrift,
op een Orlogie-maker.**

Hier leit begraven, wilt het weten,
En die de passen des Tyds wou meeten?
Maar och! de maat heeft hy niet recht gekregen,
Want de Tyd liep door, en hy storf onderwegen.

**Graf-schrift,
te Groningen.**

Hier leyt begraven Styntje Klaas, mijn lieve lam,
Op datze zou komen aan rotterdam.

**Graf-schrift,
op een Boekbinder.**

Hier leit een Boekbinder van goeder conscientie,
Die noit stal uit eenige boeken sententie,
Want hy genoegde zich met binden en verkopen,
Hierom zag hyze liever gesloten als open.

**Graf-schrift.
Op 't Jacobiner Kerkhof tot Leeuwarden.
Op de Steen van P.S.**

In mijn tyd begroef ik de dooden,
Ten laatsten waar ik 't zelf van nooden,
Geen doodgeraampte my vervaarde,
Want ik moest worden slyk der aarde,
Een Doodgraver waar ik openbaar,
Somtyds ook wel een Metselaar.

**Graf-schrift,
tot Franiker.**

Sta wandelaar, sta still! hier leit een Pleitbesorger,
Heeft meenig beurs gelicht, van Landheer, Boer, en Borger,
En voor hun vaak in dienst, de waarheid wel gespaart;
En niet oprechtelyk aan 't heilig Recht verklaart:
Doch ging'er los op heen, de kop wou 't niet bevatten,
Maar vulde zich slechts op met Bacchus zuivre schatten,
Die Christ en Ouchristen, met logens heeft gepaait,
En door quaadspreekentheid de Klinkmunt hen ontdraait.
Nu leit hy tegens dank hier in dees kuil te rotten,
En wort bespot van die daar hy dacht mee te spotten.

**Graf-schrift,
op een Muis.**

Hier rust ik teed're Muis, die 't aangename leven,
Moest als een Gaudief geven,
En sterven door de strop, om dat mijn hongersnood
Begeerde Rys voor Brood,
Wie sal myn noodgeval doch evenwel beklagen?
Ik eyndige mijn dagen,
Als Herk'les, door een Vrou; beyd' even onverwacht
Zijn wy ten val gebragt.
Schoon dat myn romp nu maar het vulnisvat is waard,
Ik gun aan myn beulin dat sy verrot in d'aard.

**Graf-schrift,
te Lekkerkerk.**

Hier leg ik Pieter Krynen, die gevischt heb by nacht en dag.
Hy 's wel lekker die geen Zalm en mach.

Graf-schrift.

Wat is een mensch in deez' bedroefde werelt,
D'een wert beschetten, en d'ander beperelt.

Graf-schrift.

Hier rust het heerschap van Menas,
Die sturf terwyl hy vrolijk was
Op 't lichaam van een jonge deerne,
Ik weet niet naar sijn doot.
Waar dat de ziele vloot:
Maar weet wel dat door zulken gat,
Noit mensch naar 't Paradys toe trat.

**Graf-schrift,
op een Kleermaker.**

Hier leit een Kleermaker, pryzens waardig,
Door dien hy was geheel rechtvaardig;
Want wat men hem in handen gaf,
Hy hiel maar 't minste deel daar af.

Graf-schrift.

Hier leit begraven Sergiant de *Haas*,
In sijn leven was hy een vrolicken baas,
En tot lopen en vluchten bequaam en ras,
Maar toen hem de dood achter 't gat zat, quam het hem niet te pas.

Gedenk-schriften van de Heeren Gebroederen Kornelis en Joan de Wit.

Grafschrift.

Hier dekt de slechte steen twee kostelijke lijven,
Waar in de razerny haar felle klauwen joeg,
Niet ziende op eene reeks doorluchtige bedryven,
Hoe dees den raad versterkte, en die den vyand sloeg.
Dat gy geen wapens ziet, ô Leser, daar sy leggen;
Wekke uw verwond'ring niet; dit deed de moordenaar,
Op dat de na-neef haast vergeten zou te zeggen,
Hier leit van 't volk vermoort het edelmoedig paar,
Dat hare wapenen met loof van daden kroonde.
Hier leggen sy wie 't volk met moort voor 't goeddoen loonde.

Grafschrift op Heer Cornelis de Wit.

Dit is het ware Beelt, de Zuil van Stad en Staat,
Een Caesar in 't gevecht, een Cato in den Raad.
Die Bloet en leven waagt, voor Vaderland en Zee.
Een blixem voor den Brit, een brenger van de Vree.
Die onder deze Faam, zo blank in 't Harnas zit,
Is eeuwig Dordrechts roem, haar Borger heer *de Wit*.

Grafschrift op Heer Joan de Wit.

Hier leit nu *Jan de Wit* en rot:
Niet heel en al, maar 't overschot,
Sijn hert, sijn ooren, en sijn handen,
Die zyn verdeelt in veele Landen:
Maar of hy is aan meenig deel,
By vromen leeft hy in 't geheel.

Een ander:

Sta reiziger, hier rust de romp van heer *de Wit*,
Wiens onbevleete ziel by God in vreugde zit.
Sta reiziger, en doe 't geen niemant laten kan,
Vervloek de Moordenaars van zulk een vromen man.

Een ander:

De wyze *Wit*, 's Lands Zuil, 's Rechts Steun, 's Staats Kracht,
Rust hier, door moort verminkt, verscheurt, veracht:
Sijn groote naam, na 't rotten van 't gebeente,
In zege blijft, by 's Vaderlands gemeente.

Grafschrift op de Heer Johan de Wit.

Hier rust onnoozelheid, met opgeheve hand
Vermoort te sijner eer; vermoort ten schand van 't land.
Hier rust rechtveerdigheid, een ieder in de weeg,

Zints 't land een walging van oprechte vryheid kreeg,
Hier rust de dapperheit, die Holland quam te nut,
Toen hy twee *Koningen* grootdadig heeft gestut.
Hier rust de wijsheit, die het oor noit had gestopt,
Wanneer gerechte beê heeft aan sijn deur geklopt.
Hier rust *de Wit*, een mensch; dies had hy sijn gebreken:
Maar minder als noch oit is van een mensch gebleken.

Graf-schrift.

Gy zijt een steen, zo gy dees Steen ziet, en niet steent:
Hier leit *de Wit* maar niet geheel in sijn gebeent',
Het ander overschot van sijn geschonden leden
Wierd afgescheurt, verkoft, of met de voet vertreden:
Vervloekte ondankbaarheid, die dus de deugt beloont,
En 's Lands Verlosser met so scherpe doornen kroont!
Noch wenscht hy met sijn bloet het vuur der twist te blussen,
En al sijn moordenaars voor Gods gericht te kussen.

**Graf-schrift,
op Jan de Kalf.**

Hier heeft gemaakt de doot het leven quyt,
Van *Jan de Kalf*, te vroeg en voor de tijd.
De doot was hier een boos verslindend beest,
Want metter tijd was hy een Os geweest.

**Graf-schrift,
op een verlopen Munnik.**

Hier leit Johannes, wel eer Broer Jan,
Als hy noch droeg een geschore kruin;
Maar hy wiert gereformeert in een ander man
Alleen door 't hangen van de kap op den tuin.
Hy troude Catrina, te voren Zuster Lyntjen,
Hy leefde als een beest, en stierf als een zwyntjen.

Graf-schrift.

Van Govert met de Bult, Graaf van Holland, die in 't jaar 1075. t' Antwerpen vermoort wierd, door eene steek die hem, op 't Secreet zittende, van onderen toegebracht wiert.

Hier leit hy die vergong door 't kakken op 't privaat,
En die het Hertogdom van Brabant deed beginnen,
Den bult van sijnen rug quam hem niet meer te baat,
Noch ook dat hy met macht de Friezen kon verwinnen.
Van achteren gebult, van voren in 't harnas.
Gaf hy de bloten aars ten besten om te steken.
Den moorder nam dit waar, en trof daar 't gat al was.
Waar door hem ook de geest is onverwacht ontweken.

**Graf-schrift,
op een berooit Boekverkoper.**

Hier leyt een wond're snaak, die Boeken plach te venten,

Hoe iv'rig dat hy bond hy hielp nooit gelt op renten.
Maar doen hy lan op boek en *binden* had gepast,
Toen wierd hy zellever een *ongebonden* gast.

**Graf-schrift,
op een Quakzalver.**

Die hier te stinken leit wist raad voor tand' en kiezen,
Hy maakten op de mart een wonderlijken zwier;
Nu leit den armen hals op eene plaats alhier,
Daar hy sijn tanden wel mocht t'eenemaal verliezen.

**Graf-schrift,
op een Armiaan.**

Hier leit een Armiaan, zeer armelyk gesturven,
Had 't in sijn keur gestaan, hy lag hier niet bedurven:
Hy dreef een vrye wil, en volgd' Arminus kerk,
Maar toen hy sterven moest, toen was 't gedwongen werk.
[komt ook licht anders voor in het derde deel]

**Graf-schrift,
op een Knoopmaker.**

Die hier begraven leit, geneerde hem met *Knoopen*,
Toen hy hem schaplyk droeg, toen kost hy hem bedroopen,
Maar of hy in sijn werk al een goet meester was,
Hy brodden, eer hy sturf, sijn *Knoopen* noch in de as.

**Graf-schrift,
op een Vleeshouwer.**

Die hier in 't graf leit voor de pieren,
Verkocht aan menschen beeste-spiere,
Nu geeft hy, na hy 't leven liet,
De beesten 't mensche-vleesch om niet.

**Graf-schrift,
op een Vrouw-achtige Snyder.**

Sta vrienden, met verlof hier leit een Snyder doot,
Sijn *Schaar* gaf hem den drank, sijn *Naalde* gaf hem broot.
Al was hy wel begaaft met Snyers wetenschappen,
Sijn afgenaaide lijf en wist hy niet te lappen.

**Graf-schrift,
op een Boekdrukker.**

De dood die drukten hier de Drukker in sijn graf,
Na dat hy met veel zweeten
't Lijf had in druk versleten,
Nu rust hy hier gerust van alle druk gants af.

**Graf-schrift,
op een Blikslager.**

De vent die hier vast rot, die zoop hem vol en dik,

Och! hy verdrongk sijn gelt, en sloeg sijn wijf voor blik.

**Graf-schrift,
op een Veugelverkoopster.**

Hier leit een Veugel-wijf, zo ik het zeggen durf,
Sy leefden op het geen waar op sy namaals sturf,
Sy leefde op het *End*, eer sy de geest ging geven,
En sturf, of 't wezen wou, op 't *ende* van haar *leven*.

TWEEDE DEEL

Graf-schrift.

Hier leit begraven Jan de Caterné,
In zijn leeven was hy een blaasbalkmakerne:
En als hy had die konste ten vullen verzint,
Toen ontvloog Jan de Caterné zelf de wint.

Graf-schrift.

Hier leit Jacob de Wandelaar,
Die tweemaal op zijn muiltjens is geweest te Romen.
Hy is gestorven door een slag op zijn kop met een kandelaar.
Wie duivel zouw denken, dat men zoo aan zijn dood zouw komen?

Graf-schrift.

Van een Schoolmeester, tot Oostende.

Hier onder
Leit Jan Donder,
Wee, wee, wee,
Hy leerde de Kinderen A.B.C.
Ei, ei, ei,
Hy stierf den tienden Mey;
Ende
Het was binnen Oostende.

**Graf-schrift op Paulus Wirts,
Baron in Orreholm, &c. Generaal des Konings van Zweden,
Velt-Marschalk der Staten Generaal, &c. Gestorven te Hamburg den
5 April 1676. en begraven te Amsteldam den 24 October 1679.**

Wirts was een Krijgshelt, wijs en trou: 't Keyzers-rijk, Stettijn,
Krakouw, Gorkum, Hollant, Zeelant, oog-getuygen zijn:
't Lijf en Ziel (door Prekers nijd t'Hamburg d'Aard' geweygert)
Zijn t' Amsteldam, de Geest is d'Hemel ingesteygert.

Henr: Verduyn, Advoct. en Med. Doctor.

Graf-schrift.

Hier leid de groote *Groot*, de grootste der Geleerden,
Wiens overgroot verstant had alle ding doorgront.
Zijn onbepaalde geest uit noot ten Hemel keerde,
Om dat hy 't hier beneen niet ruim genoeg en vont.

Graf-schrift.

Tot Schiedam.

Hier leit begraven Cornelis Willemse Puit-Aal,
Des Winters dronk hy garen warm Bier, en Somers at hy garen Koude-schaal,
Boven dien zo mocht hy wel Brandewijn,
Heer wilt sijn ziel genadig zijn.

Graf-schrift.

t' Amsterdam in d'Oude Kerk.

De Meester Schilder Lange Pier,
Met bei sijn Zonen leggen hier:
Zeer kloekke Schilders, oudt bejaart;
Blyven t'saam in Konst vermaart.

Graf-schrift.

Op Egbert Meeuse Cortenaar.

De Helt der Maas, verminkt aan oog en rechterhant,
En echter 't oog van 't Roer, de vuist van 't Vaderlant,
De groote *Cortenaar*, de schrik van 's vyands Vlooten,
D'ontsluiter van de Zont, leit in dit Graf beslooten.

Grafschrift.

Op Johan van Galen.

Hier komt het koude Lijk van die sijn volk dêe blaken.
De Doot, hoe stout, durfd' hem van voren nooit genaaken;
Zy trof hem, als *Achil*, van achter' in sijn Voet:
Toen vocht hy met een Been; maar met een dubble moet.
Daar linkt die *Helt* in d'aard, die 's vyants Vloot deê zinken;
De Beurs aan d'Amstel, die hy in de Straat doet blinken,
Verliest, met hem, haar glans. Men schrijft dan op sijn Graf:
Hier rust het Stof van die ons stof tot roemen gaf.

Graf-schrift.

Op Capitein de Haze.

De Haas, een fiere Leeuw, in 't Britze Zeegevecht,
Stont pal in 't midden der geparste Waterhonden,
Tot hem een Kogel heeft voor-uit naar Godt gezonden,
Om wraak te vord'ren van 't geschonden Water-recht.
Sta Vreemdeling, en zeg tot glori van de Zeeuwen,
Dat hier de Hazen zelfs veranderen in Leeuwen.

Graf-schrift.

Op Heer Lauris,

Die tot Maastricht begraven is.

Hier leit Heer Lauris in het Graf,
Die Sint Antoon te vreeten gaf;
Een Swyn in leven en in werken;
Die meer by mooye Meisjes lag.
Als in Brevier of Bybel sag.

Bid, zoo 't kan helpen, voor dit Verken.

Graf-schrift.

Op een jonge Juffrouw, van d'Opstyging overleden.

Hoe komt het soete Wicht, voor Zon haar oogen sluit?
Daar quam geen Vader in, de Moeder wouder uit.
Nu lieve Sustertjes, wilt ghy de dood verwinnen,
Zo houd de Moeder t' huis, en laat de Vader binnen.
Hier leidze vaderloos, in haare Moeders schoot,
Had zy de Va'er gehadt, de Moeder was niet doot.

Grafschrift.

Op een Dame in elende gestorven.

Staat af, staat af, staat af
Gezonden van dit Graf;
Het is gevult met Pocken.
De stank van deze Hoer,
Die schriklijk neder voer,
Is door de Zark getrocken.

Graf-schrift.

Van G. A tot Leeuwaarden.

Ik heb lang de woeste baaren
Van mijn jonkheit overvaaren,
Als ook op de Zuider-Zee:
Maar nu leg ik hier ter steê,
Doch mijn Ziel, het waarste pand,
Leeft in 't rechte Vaderland.

Graf-schrift.

Hier leit begraven Harten-Bondt,
Hy leefde als een Beest en stierf als een Hondt

Graf-schrift.

Op een Predikant die niet geerne sterven wou.

Hier onder leit een Leeraar van de Reformatie,
Die den Hemel toequam door de Predestinatie,
En zijn Stoel bereyd zag die hy zoude erven,
En noch was hy onwillig om te sterven.

Graf-schrift

Te Rotterdam op een Zerk.

Hier onder leit Jan Dirkse Kater,
Met zijn Huisvrouw, die dicke vette Mater;
Wogen in haar leven, met darmen en stront,
Net ses hondert en vijf-en-dertig pont.

Graf-schrift.

Op een Jager.

Hier leidt begraven een van de tyrannige Geesten,

Een grooten Vervolger van de wilde Beesten;
Maar om dit te wreeken, en te plagen dezen Plager,
De Doodt was den Hondt, en de Ziekte den Jager.
Zo is dan den Jager, hoe vroom of hoe sterk,
Gejaagt door de Doodt hier onder deze Zerk.

Graf-schrift.

Nuchteren is dezen in 't water verdroncken,
En is in 't zwemmen zeer haast neder gezoncken
Welk ongeluk geschiede gewis,
Om dat hy wou zwemmen en was geen Vis.

Graf-schrift.

Hier in der aarde, by de swarte Mollen,
Leidt een Ontfanger van verscheide Tollen;
Is de ziel in den Hemel, zo is alle dingen wel:
Want daar waren 'er veel die hem wenschten in de Hel.

Graf-schrift.

Hier leidt begraven Wouter van Wijk;
Hy leefde Geus, maar storf Catholijk,
Uit vrees' dien hy had van de Hemel te derven,
Door Geus te leven, zonder Paaps te sterven.

Graf-schrift.

Pieter in de Byl, met het Hooft vol Muizenesten,
Die leidt begraven hier in de Stads Vesten.
Zijn geloof en leven was beide zonder lof,
Daarom hy ook begraven is buiten Kerk en Kerkhof.

Graf-schrift.

Och lieve Lezer 't en is geen jok,
Hier leit begraven Coenradus Kok;
Hy kookte veelderley lekkere beten,
Maar de Wormen hebben hem raauw opgegeten.

Graf-schrift.

Tot Groningen in de St. Martens kerk.

Hier rust dien vervaarlijcken Didrik de Vette,
Die hem twee daagen voor zijn doot ging op een weegschaal setten.
En hy woegh twee hondert en sestigh pont swaar.
Dit is geschiet in 't vijftienhonderste jaar.
[komt ook voor in het derde deel]

Graf-schrift.

Van S.v.S.

Ziet hier leyt Steeven van der Stappen.
Die dronken dood viel van de Trappen:
Zo gy u, Dronkaarts niet bekeert,
Zo wort gy ook geattrapeert.

Graf-schrift.

Op een uysteeckende Gierigaart. I.v.S.

Hier onder leyt begraven Jan vander Scharen,
Hy storref, voor de Noen, om 's middags 't maal te spaaren.

Graf-schrift.

Op het Graf van een handigen Brandewijn-zuchtigen Schoolmeester in Gelderland.

Hier rust een tweden Scoevola,
Die Kinders leerde vroeg en spaâ.
Doch g'lijk den eersten 't Heyr braveerd'
Der Hetrusche Pog-Hansen:
Zo is 't dat deezen Moris leerd
Zijn arreme *Tint-gansen*,*
Als hy met bierken *Caseo*,
Bezogt haar *Vespertilio*,**
Maar 't heerelijkst dat aan hem was,
Was, dat hy met een slurp een glas
Vol *Aqua Vitae*, of Brandewijn,
In swelgen kon, gelijk een Swijn.

*Sijn spreekwoord verstaande daar door sijne Scholieren.

**Een manier van spreken by hem gebruykelijk.

Graf-schrift.

Op een Nat-gierigen Orgelist tot Sutphen.

Hier rust een *Orgelist*,
Die glaas' en kannen wist
Met zetjes uit te vaagen;
Denkt eens wat zoeter zmaak
Der wormen graage kaak,
Genieten zal in 't knaagen.

**Op een Graf in de Nieuwe Kerk t'Amsterdam staan twee Muilen
uytgehouden, en daar by**

F F uyt.

Om dat, alle zijn schulden betaalt zijnde, daar niet overschoot als een paar Muilen,
maar quam effen uyt.

DERDE DEEL

Graf-schrift,

op B.A. by zijn leven.

Hier onder leit de Zon van 'tLaz'rus-huis gedaalt,
Die Rijmen heeft gekocht, en deugdelik betaalt.
Maar al zijn Drukkers hier die hebben noch gedult,
Mids hy haar heeft beloofd de intrest van de schult.

Graf-schrift,

op een Bakker.

Den Bakker die hier leit pleeg wonderlik te malen,
Maar uit Meulewerk kost hy geen Broodstof halen.
Hy liep, als radeloos, geheele dagen leeg,
't En was geen wonder, want den Bakker had geen Deeg.

**Graf-schrift,
op een Arminiaan.**

Hier leit een Arminiaan, zeer armelyk gesturven,
Had 't in sijn keur gestaan, hy lag hier niet bedurven.
Hy dreef een Vrye-Wil, en vold' Arminus Kerk,
Maar toen hy sterven moest, toen was 't Gedwonge werk.
[komt ook licht anders voor in het eerste deel]

Graf-schrift

In deze nare Kuil daar leit
Een *Echte in der eeuwigheit*,
Want deze naam pleeg hy te voeren,
By Burger, Edelman, en Boeren,
By al die eerden sijne stok,
Waar van quam menig vette brok:
Maar nu mist Jool dees lieve lusten,
En moet in eeuwigheid hier rusten.

**Graf-schrift,
op een vernederde Leeraar.**

Hier rust een man, die voormaals was,
Een Leeraar der Gemeente,
Voor wien hy 't Woord zo heerlijk las,
Dat het drong door 't gebeente.
Maar doen de haat en nyt hem dreef,
Van God, en sijn Gemeente,
Doen dreef de drommel slinx en scheef
De boosheid in 't gebeente.

**Graf-schrift,
Van Watse Naines, te Nes op Ameland.**

Laat lopen en faren,
Wy leggen hier zonder beswaren,
En foerwachten Gode fruede en frolijkheid,
Dat hy sin kinderen heeft toegezeit.

Graf-schrift.

Is Abba dood? wel ja, 't was tyd dat hy ging sterven.
Want sterven was sijn lot,
Hy leefd' hier tot een spot
Van ider, dus liet hy ook elk sijn deugden erven.

**Graf-schrift,
Van Pieter Hendriksz., te Nes op Ameland.**

Twee uit een gebaart

Deed drie 't leven verliezen,
En zal dees drie uit d'aard,
Daar drie zyn eens verriezen.

**Graf-schrift,
te Leeuwaarden.**

Dit Graf besluit een man,
Die stadig by de kan,
Syn buik met wyn ging vollen!
Hy leefde als een beest,
Dus liet hy ook de geest
Al zachjes heene rollen.

**Graf-schrift,
te Harlingen.**

In 't jaar 1608.
Op Lichtmis dach,
Quam Jan de Rueilbuit,
Van 't Vlie tot Harlingen zonder schip of schuit.

**Graf-schrift.
tot Groeningen in de St. Marten kerk.**

Hier rust dien vervaarlyken *Didrik de Vette*;
Die hem twee dagen voor sijn dood ging op een waagschaal zetten,
En hy woeg twee hondert en tsestig pont swaar.
Dit is geschiet in 't vyftien honderste jaar.
[komt ook voor in het tweede deel]

Graf-schrift.

Hier rust een die met volle lusten:
In onrust leefden al den dag,
Maar wierd op 't laatsten met een slag
Ter neer gevelt: nu moet hy rusten.

Aen een Beckeneelhuis, tot Leeuwaarden.

Och Adams kinderen bedenke u recht,
Hier leit den Heere by de knecht,
Edel, On-Edel, Arm en Ryk,
Zijn alle geworden aarde en slyk,
Als gy nu zyt, zyn wy geweest,
Keert u tot God dat is u best,
Als wy nu zyn zo moet gy worden,
Verlaat de zonden het zyn zware borden,
Bereit uw huis en leert nu sterven,
Zo moogt gy na dit leven het Ryke Gods erven,
Gelukkig is die Mensch, die na dit tydelik leven,
Het hemels Paradys tot woning is gegeven.

**Graf-schrift,
op 't zelve Kerkhof**

't Is Feyke Douwes die hier rust,
Bevaren op de Turkse kust,
Wiens ziel het lichaam heeft verlaten,
Na dat hy maer als sestien Jaar,
Het Klerk-Ampt heeft genomen waar,
Van die Gedeputeerde Staten.

**Graf-schrift,
tot Leeuwaarden.**

Ik ben ontkomen haat en nyt,
Ik heb verkregen het eeuwig jolyt.
Met alle Christ' geloov'ge vromen,
Hoop ik in 't Hemels Paradys te komen.

Graf-schrift.

Matys die rust hier wel,
Zo 't waar is en geen logen,
Eerst heeft hy Pieternel,
Daar na Mary bedrogen.

**Graf-schrift,
te Nes op Ameland.**

Komt vrienden blijft wat staan,
En wilt dit versjen lezen,
't Is hier zeer haast gedaan,
Niets blijft 'er in het wezen.
Daarom bedenkt het end,
Terwijl hy zyt gezont,
En bouwt geen fondement
Op eenen lossen grond.

**Graf-schrift,
van een knecht van de Hertog van Borgondjen.**

Staat Lezer, vraagt gy wie
Begraven met de Baar is?
't Is Willem du Partie,
Des Hartogs Secretaris:
Dit doot lag in de kist,
Berooft van alle zaken,
Eer dat den Keirel wist
Wat dat hy hier quam maken.

Graf-schrift.

Hier rust den Hoofpoëet den Opperbaas der bazen!
Men kroon dit graf met puik van groene brille glazen.
Die hy in levenstyd gebruikte voor 't gezicht;
Dat pinkent was zo wel als hinkende gedicht:
Nochtans hy was 'er een zelfs uit Apoll' gesproten.
De werelt heeft hem slechts maar voor een Nar genoten.

Graf-schrift,

Op een Poedagoogje, zijnde een dronke Ventje, in Gelderland.

Hier rust een Poedagoog,
Die net met eenen toog,
Een kanne wist te leegen
Als hy vinum COS dronk.
Tot hy ter aarden zonk,
Dan was 't met hem ter deegen.

Graf-schrift,

op Dirk Gerritsz. te Nes op Ameland.

Ik laat varen die lust.
Ik heb gevaren
Door golf en baren:
Ik leg hier in rust.

Graf-schrift.

Hier rust een Nechinoth,
Wiens slokgierige strot
Wist ankers te verzwelgen.
De worm zal evenwel
Dit wynachtige vel,
Als and're ook verdelgen.

Graf-schrift.

Van seker bekent Boekverkoper.

Den Boekwurm die het al verdurf,
Heeft niets behouden toen hy sturf,
Als dat hier onder dese Zerke
Zyjn lichaam nu de rust geniet.
Met wien hy 't hiel wist niemand niet;
Geloof, of met geloof en werken.

Graf-schrift.

Op Cornelis van Campen t' Amersfoort.

Cornelis uit de Stam
Van Campen leit hier onder,
Die 't Raadhuis t' Amsterdam
Gesticht heeft, 't achtste Wonder.

Graf-schrift

van Lis Gid.

Drie dingen beswaren my mijn gemoed,
Het eerste is dat ik sterven moet.
Het tweede beswaart my noch veel meer,
Dat ik niet en weet wanneer.
Het derde beswaart my boven al,
Dat ik niet weet waar ik vaaren zal.

Graf-schrift.

Te Deventer.

Leert sterven op der aard, terwyl dat gy hier leeft,
Op dat gy leven moogt als 't sterven u begeeft.

Graf-schrift.**Op de Heer Ioan van Gaalen.**

Hier leit hy die den Brit, dien waterpest deed stryken:
Maar sulk een roem kost bloet. De Kryg geeft lof voor smart.
Wie na de Scheepskroon streeft moet swaart, noch kogel wyken.
Toen hy sijn been verloor, bleef hy noch op sijn hart,
Die Staat- en Beurszuil, staan, om andere hart te geven.
Wie voor de vryheid vecht sal 't sterven overleven.

Graf-schrift.

Karst Ates heeft alhier geleeft,
Alzo dat hy elk het sijne heeft
Rechtvaardiglyken toegevoegt
Seer stil, en altyd vergenoegt:
Doch onvoorsiens quam hem de doot
Afmayen van des werelts kloot.
Tot wormen aas het lichaam leyt,
En zyn ziel by Godts Mayesteit
Sal leven in der eeuwigheit.

Graf-schrift.

Hier rust een geldig mensch, die gelt met hem wou potten,
Om samen in dees kist ten laatsten eens te rotten.
Het vleesch lyd daar gebrek: maar zeker soo hy 't wist,
Hy quam met woekergelt niet in dees schraale kist.

Graf-schriften**Op B. ABBA. Rechtsgeleerde.**

I.

Hier rust het Kind van Weelde, een Zoon van d'Overdaad,
Die in de wellust swom, gelyk een Ende-kuiken
In 't gruisig groene kroost, jaa zo diep quam te duiken,
Dat hy sig self verloor, uit sijn te grootsen staat.
Uydraagsters, Snyers, treur, met Waarden en Waardinnen,
Dat hy heeft doorgebracht, heeft hy u doen gewinnen.

II.

Hier leit het wonder van onse Eeuw,
Die als een temmeloose Leeuw,
Elk Dichter Peuterde aan de veter,
En nochtans als Aesopus Raaf,
Met andere veders pronkte braaf.
Vergeeft het hem, hy wist niet beter.

III.

Hier rust hy, die, als siende blind,
Zich noemde een recht Apollos kind,
En groote zaken kon verhalen;

Ja wou geacht zyn als een Zon
Vol glantz, van welke een yder kon
Bespeuren de geleende stralen.

IV.

Hier leit dien grooten Hercules,
Die met sijn Knots zo diepen bres
In Helikon geslagen heeft,
Dat het noch staat en lilt en beeft:
Wat wonder! 't trof als boere vlegels,
En al met verssen van ses regels.

V.

Gy Jongmans, Dochteren, die Bruyd of Bruygom wort,
En in dien staat bedenkt wie dat hier leit begraven,
Bruyds tranen stort van rouw, en wilt 'er u mé laven,
Om dat Heer *Abba* u niet meer door verssen port.
Gy zegt my missen hem, 't is waar, 't is te beklagen,
Maar dicht hy niet, hy sal om 't dicht-loon U niet plagen.

Graf-schrift.

Op een die in de wandelinghe genoemt wierd Pier Swyns, en was met Podegra gequelt.

Hier leit *Pier Swyns*: geboeit aan handen en aan voeten,
O! hoe placht dat vuil Swyn, in bier en wyn te wroeten!

Graf-schrift.

Sta Wandelaar hier rust dien rusteloozen *Abba*,
Dien kalen Rechts-geleerd', doch enkel met de Naam:
Die in zyn kindsheid was een malle kindje-babba,
En maakte van sig selfs een Bulhoorn van sijn Faam.
Een Dichter om de slemp, die met sijn beedel-verssen,
Gebeedelt van elk een, de vrucht eens anders herssen,
Zyn daagliks kost en drank, meer als Poeetlik won.
Hy dichte dicht op dicht in zyn vervoerde stuipen,
Om door dat middel sich zat, vol, en dicht te zuipen;
En stierf; waarom? om dat hy niet meer dichten kon.

Graf-schrift.

Hier onder rust M.....
Wiens kladden ider een verdroot,
En gants de neering heeft bedorven:
Wie wensch hem niet van herten, dat
Hy niet heeft met zyn ziel geklad,
Wanneer zyn lichaam is gestorven.

Daar een ander onder schreef:

Men zeit M..... die is nu doot;
De Boekverderving uit haar noot.
Maar zeker dat is mis geschreven.
Een Eesel, in't woud opgevoed,
Die vry veel meerder boosheid doet,

Is, als zijn zoon, noch nagebleven.

Dees schynt te zyn sijn echte kint,
Dewyl hy als een Snoek, verslint
De Visjens, die wat aas bejagen;
Ja God noch mensch in 't minst ontziet,
En Stads Placcaat, Pasquil, en Lied,
Langs straat, door jugt, doet ommedragen.

Wensch dat dees Eezel lange leeft;
Of smoot de kind'ren dien hy geeft:
Want zoo dit Zaat komt voor te groeyen,
Wie leeft 'er, die niet eeuwig zal
De Vader, met zyn kind'ren al,
Als een verdoemden hoop verfoeyen?

Wat zou dan doch sijn Graf-schrift zyn?
“Hier leit dat beest, dat gierig Swyn,
“Dat als een Strontvlieg, van een ander
“Zyn meeste vet heeft opgeleit.
“Leeft hy nu in der eeuwigheid,
“Of brand hy als een Salamander?

Want God, die iders doen beziet,
Wreekt voor sijn kindren, het verdriet
Dat Schaccherhonden aan haar geven.
Maar wensch hem uit het Joods quartier.
En gun sijn borst een heilig vier,
Op dat sijn ziel mag eeuwig leven.

Graf-schrift.

Siet hier leit Steven van der Stappen,
Die dronken dood viel van de trappen.
Soo gy u, Dronkaarts, niet bekeert,
Soo word gy ook geattrapeert.

Graf-schrift

Te Nes, op Ameland.

Den mensch met al sijn Heerlikheid
Word haast in 't graf ter neer geleid;
Als hooi en strooi den mensch versterft.
En als een bloem des velds verderft.

Graf-schrift,

Te Nes, op Ameland.

Door die my 't leven heeft benomen
Sal ik weer uitter grave komen.

Op 't Graf van *Hero Galama* te Harlingen voor de Toren.

De Drukker *Galama* tot rust koos deese Stê

Hy minde Vryheid, Kunst, Geregtigheid en Vrê.

**Graf-schrift
op een Advocaat.**

Sta Leeser, wilt niet heenen gaan,
Maar wilt een weinig blyven staan,
En siet die achtste wonder an;
Hier leid begraven al te spaad,
Een Rechtsgeleerd' een Advocaat.
En nochtans was 't een eerlik man.

Op een Graf buiten Franiker.

Gy Herbergiers stort doch veel tranen op dees Serk,
Hy die hier onder leit, sag liever de Kroeg als de Kerk.

**Graf-schrift
Tot Embden.**

Onder dese Steen
Leggen seven broeders in 't gemeen,
Ses Everts en een Jan,
Die God uit dese werelt nam.

**Graf-schrift,
voor de Heer Schepen *Dr. Roeters Ernst*.**

Hier rust een Man, ô droef verhaal!
Die Amstels Regtbank twaalef maal
Met groote luister heeft bezeeten,
En zig in 't regt doen trouw gequeeten.
Der Scheep'nen Rol stond by hem klaar
Voor 't sluiten van het Oude Jaar,
Eer dat men and're zou verkiesen,
't Geregt kon nimmer meer verliezen,
Als *Roeters Ernst*, die door de doot
Nu word des Heemels deelgenoot.
S. Feitama.

**Graf-schrift,
Op de Heer N.N.**

Hier elit een mensch, en hy is doot.
Rust nu sijn ziel in Abr'ams schoot,
Soo ,moet Lasarus van daar,
Want dien armen bedelaar
Was het al te grooten eer,
Dat hy zat by sulken Heer:
En voor sijn waarde Edelheit,
Was 't een groote kleinigheid.
Met meer reputasie dan,
Voegt hy by de Ryke man,
Die hy was in al gelyk,
Prachtig, lekker, wreck, en ryk.

Soo geschied hem na de wensch
Van soo menig arrem mensch,
Die hy arbeids loon onthield;
Maar nu leit hy hier ontzielt.
Al het geen hy achterlaat,
In het volgende bestaat:
Weinig lofs, en veel gepraat,
Dat noch dageliks omme gaat.
Groote schulden, en groot goet;
Maar wie dat het hebben moet
Is aan niemant noch bekent,
Wyl daar is geen Testament,
Mits men wettig vrouw noch kint
Van die groote Weiman vint.
Bastaarden men vinden sou,
Die hy teelde buiten trou.
Crediteuren schept nu hoop,
Dat gy na een lang geloop,
Lang gemaan, en lang gedult,
Eens sult raaken aan u schult,
En voldoening na sijn doot:
Want, soo lang hy 't licht genoot,
Hy aan niemant oi iet gaf;
Daarom past dit op sijn graf:
*Hier leit een Heer van Adeldom,
Niemand wenscht hem wederom.*

**Graf-schrift,
Op een Schepen.**

Hier rust hy die de Stad tot Schepen, en tot Raad nam;
Die in de Kroeg te vroeg, en selden t'Huis te laat quam.
Gesneuveld door 't Rappier, doch meest door eigen schult.
De vrienden zyn getroost; de stad neemt ook gedult.

Graf-schrift.

Hier onder in dit Graf schuilt Dichter en Soldaat,
Hy sloeg by Mavors en Apol de beste maat.

Graf-schrift.

Dit duist're Graf alleen, sluit in sijn donk're hoolen
Een Dichter en Soldaat,
Die Dichte en Vocht op maat;
Dies Mavors en Apol sijn ziel by haar verschoolen.

**Graf-schrift
op een Advocaat.**

Dees blaauwe Zark bedekt een gauwen Advocaat,
Die wel ter taale was, en snedig in de praat.
Hy wist met Brandewyn seer sel te disputeeren,
En met de wyn niet min. Hy kon een ider leeren,

Hoe hy in d'Echte staat sig draagen moest getrouw,
Te blyven altyd Hoofd, in weerwil van de vrouw.
Daar door sy menig man sijn ooren soo vol blaasde,
Dat die dan met sijn wyf als een beseten raasde:
Dies is hy seer beklaagt van 't vrouwelik geslacht.
Dat hy door sijnen dood haar vrê heeft toegebracht.

Graf-schrift,
van een Juffer, die zeer gerieflik in haar leeven was.
Ween Heeren die gewent waart met dees groote Dame
Somtyds een uur of twee te houden Samenspraak,
Treur vry uw oogen uit, want sy, daar gy soo vaak
Mé speelde, moet met leet haar Poppegoet opkramen.
Houd dan geen traanen in, maar geef u tot geweën,
Dewyl dat sy hier leit, die goet deed aan 't gemeen.

Graf-schrift,
Op d'Admiraal de Ruiter.
Hier rust *de Ruyter*, d'eer en kroon der Water-Helden,
Die sijn doorluchtig eynd met een Triumf besloot.
't Bedroefde Vaderland dat treurt noch om sijn doot,
Om dat sy 't leven van dien Held niet kan vergelden.

Graf-schrift.
Hier onder leit N.N. dien Advocat begraven.
Wie sal sijn dorstig hert met Brandewyn nu laven?
De Waarden mogen vry sig kleeden in den rouw.
Om 't missne van dees Klant. Doch ider echte Vrouw
Mag nu van vrolikheid wel Hemel-hoog opspringen,
Te zien dat sijne Dood haar huisselike dingen
Hersteld in d'oude rust, 't was een gewenste dag
Voor haar, toen d'Advocaat sijn Hoofd ter neder lag.

Op de selve.
Aanschouwers wie gy zyt,
Wilt na myn reden hooren:
De Man die hier nu leit
Heeft noit proces verloren.
Schoon hy was Advocaat,
En wonder wist te kallen:
Noch is hem van sijn praat
Geen eenig woort ontvallen
Voor d'Achth're Schepens Bank;
Maar wel in alle Kroegen,
Daar hy ses uren lank
Sich statig wist te voegen;
's Morgens by Brandewyn,
's Namiddaags by een Glaasje.
Wat dunkt u Vrienden myn,
Was 't niet een Gaauwen Baasje.

VIERDE DEEL

Graf-schrift

Van *Margareta d'Austrice*, Dochter des Keizers Maxmiliaan.

Margreet d'Austrice, van haar tweede man beklaagt,

Leit hier, noch onbekend, en is gestorven Maagt.

Graf-schrift

op den manhaften en onsterffelijken held *M.A. de Ruiter*.

Hier leit *De Ruiter*, Hooft en heil van Hollands vloten,

De vrye Staat, werd door sijn voet in 't hart geschoten.

Die noit volprezen held was met sijn zelfs te mild,

Dat onwaardeerlijk bloed werd veel te licht gespilt.

G.B.

Graf-schrift,

van *D°.R. Tenning*, te Haskert Convent

Zo kloekheid, iver, deugd, gunst, minnelijke zeden,

Een Herder by Gods volk zeer lang verblijven deden,

Niet eerder als zeer grys wierd *Tenning* hier geleit,

Daar hy vroeg rust van moeit' en Christi komst verbeit.

Graf-schrift.

Hier leit Trijn Snaps.

Sy had altijd veel klaps,

En dit en heeft 'er tot den einde niet berouwen:

Maar ze leit daarze leit, ze zel nou haar bek wel houwen.